TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2025. gada 1. augustā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Intelektuālais īpašums – Preču zīmes – Direktīva (ES) 2015/2436 – Dalībvalstu tiesību aktu tuvināšana attiecībā uz preču zīmēm – 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts – Preču zīmes piešķirtās tiesības – Tiesības aizliegt trešām personām piedāvāt preces, laist tās tirgū vai uzglabāt minētajiem nolūkiem, izmantojot apzīmējumu – Tiešsaistes tirdzniecība – Preces, kas piedāvātas pārdošanai no citas, nevis preču zīmes reģistrācijas dalībvalsts – Jēdziens "uzglabāšana"

Lietā C-76/24

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa, Vācija) iesniegusi ar 2024. gada 23. janvāra lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2024. gada 1. februārī, tiesvedībā

Tradeinn Retail Services S.L.

pret

PH,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Likurgs [*C. Lycourgos*], tiesneši S. Rodins [*S. Rodin*], N. Pisarra [*N. Piçarra*], O. Spinjana-Matei [*O. Spineanu-Matei*] (referente) un N. Fengers [*N. Fenger*],

ģenerāladvokāts: D. Špīlmans [*D. Spielmann*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– PH vārdā – *T. Kiphuth* un *N. Tretter*, *Rechtsanwälte*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *P. Němečková* un *G. von Rintelen*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2025. gada 27. marta tiesas sēdē,

* Tiesvedības valoda – vācu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 2015, L 336, 1. lpp.), 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta interpretāciju.

2 Šis lūgums iesniegts saistībā ar tiesvedību starp *Tradeinn Retail Services S.L.* (turpmāk tekstā – "*TRS*") un PH – Vācijas preču zīmju, kas aptver niršanas piederumus, īpašnieku – par šīm preču zīmēm identisku apzīmējumu izmantošanas attiecībā uz niršanas piederumiem izbeigšanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Direktīvas 2015/2436 10. pants "Preču zīmes piešķirtās tiesības" noteic:

"1. Preču zīmes reģistrācija piešķir īpašniekam izņēmuma tiesības uz to.

2. Neskarot tiesību īpašnieku tiesības, kas iegūtas pirms reģistrētās preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datuma vai prioritātes datuma, minētās reģistrētās preču zīmes īpašniekam ir tiesības aizkavēt visas trešās personas, kam nav viņa piekrišanas, lietot komercdarbībā jebkuru apzīmējumu saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, ja:

a) apzīmējums ir identisks preču zīmei un tiek lietots saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kuri ir identiski tiem, kuriem šī preču zīme reģistrēta;

b) apzīmējums ir identisks vai līdzīgs preču zīmei un tiek lietots saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kas ir identiski vai līdzīgi precēm vai pakalpojumiem, kuriem preču zīme ir reģistrēta, ja pastāv iespēja, ka sabiedrība var šīs zīmes sajaukt; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju starp apzīmējumu un preču zīmi;

c) apzīmējums ir identisks vai līdzīgs preču zīmei neatkarīgi no tā, vai to lieto saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kuri ir identiski, līdzīgi vai nav līdzīgi tiem, kuriem šī preču zīme reģistrēta, ja pēdējai ir reputācija dalībvalstī un ja šī apzīmējuma nepamatota lietošana rada negodīgas priekšrocības vai rada kaitējumu preču zīmes atšķirtspējai vai reputācijai.

3. Saskaņā ar 2. punktu var aizliegt jo īpaši šādas darbības:

a) apzīmējuma piestiprināšanu precēm vai to iepakojumam;

b) preču piedāvāšanu vai to laišanu tirgū, vai uzglabāšanu minētajiem nolūkiem, lietojot apzīmējumu, vai pakalpojumu piedāvāšanu vai sniegšanu ar šo apzīmējumu;

[..]

e) lietot apzīmējumu uz darījumu dokumentiem un reklāmā;

[..].”

Vācijas tiesības

4 Ar 1994. gada 25. oktobra *Gesetz über den Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen – Markengesetz* (Likums par preču zīmju un citu apzīmējumu aizsardzību – Preču zīmju likums; *BGBl*. 1994 I, 3082. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2018. gada 11. decembra *Gesetz zur Umsetzung der Richtlinie (EU) 2015/2436 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 16. Dezember 2015 zur Angleichung der Rechtsvorschriften der Mitgliedstaaten über die Marken (Markenrechtsmodernisierungsgesetz)* (Likums par Direktīvas 2015/2436 transponēšanu; *BGBl*. 2018 I, 2357. lpp.) (turpmāk tekstā – “*MarkenG*”), 14. panta 2. un 3. punktu Vācijas tiesībās ir transponēts Direktīvas 2015/2436 10. panta 2. un 3. punkts.

5 Saskaņā ar *MarkenG* 14. panta 2. punkta pirmās daļas 1. apakšpunktu trešām personām bez preču zīmes īpašnieka piekrišanas ir aizliegts precēm vai pakalpojumiem komercdarbībā izmantot apzīmējumu, kas ir identisks preču zīmei, attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, kuri ir identiski precēm vai pakalpojumiem, saistībā ar kuriem šī preču zīme ir aizsargāta.

6 Atbilstoši *MarkenG* 14. panta 3. punkta 1., 2. un 6. apakšpunktam, ja ir izpildīti šā panta 2. punktā minētie nosacījumi, it īpaši ir aizliegts izvietot attiecīgajai preču zīmei identisku apzīmējumu uz precēm vai to noformējuma vai iepakojuma, piedāvāt preces, laist tās tirgū vai uzglabāt tās šiem nolūkiem, izmantojot šo apzīmējumu, kā arī izmantot apzīmējumu darījumu dokumentos vai reklāmā.

7 *MarkenG* 14. panta 5. punkts paredz:

“Ikvienam, kas izmanto apzīmējumu, pārkāpdams šā panta 2.–4. punktu, preču zīmes īpašnieks var prasīt šādas darbības izbeigšanu, ja ir atkārtošanās risks. Šīs tiesības ir arī tad, ja pārkāpums draud notikt pirmo reizi.”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

8 PH ir šādu divu Vācijas grafisku preču zīmju, kas ietver arī vārdiskus elementus (turpmāk tekstā – “attiecīgās preču zīmes”), īpašnieks:

9 Attiecīgās preču zīmes ir reģistrētas *Deutsches Patent- und Markenamt* (Patentu un preču zīmju birojs, Vācija) attiecībā tostarp uz niršanas aparātiem, niršanas tērpiem, niršanas cimdiem, niršanas maskām un elpošanas aparātiem niršanai.

10 *TRS*, kas ir iedibinājies Spānijā, savā tīmekļvietnē *www.scubastore.com* un ar tirdzniecības platformas *www.amazon.de* starpniecību reklamēja niršanas piederumus, kurus tas piedāvāja tirdzniecībā, izmantojot attiecīgajām preču zīmēm identiskus apzīmējumus, tostarp izmantojot fotogrāfijas, kurās redzamas ar šiem apzīmējumiem aptvertās preces.

11 PH cēla prasību *Landgericht Nürnberg-Fürth* (Nirnbergas-Firtes apgabaltiesa), tostarp lūdzot aizliegt *TRS* izmantot Vācijā attiecīgajām preču zīmēm identiskus apzīmējumus. It īpaši PH lūdza aizliegt *TRS* izvietot šīs preču zīmes uz niršanas piederumiem vai to noformējuma vai iepakojuma, piedāvāt, ražot, izplatīt vai citādi laist tirgū niršanas piederumus ar šiem apzīmējumiem, tos reklamēt un uzglabāt minētajiem mērķiem.

12 Ar 2022. gada 3. februāra spriedumu *Landgericht Nürnberg-Fürth* (Nirnbergas-Firtes apgabaltiesa) pēc tam, kad konstatēja, ka *TRS* daļēji piekritis šiem prasījumiem, tostarp nolēma uzdot tam izbeigt piedāvāt pārdošanā vai reklamēt niršanas piederumus, kas aptverti ar attiecīgajām preču zīmēm identiskiem apzīmējumiem.

13 Izskatot PH apelācijas sūdzību, *Oberlandesgericht Nürnberg* (Federālās zemes Augstākā tiesa Nirnbergā, Vācija) ar 2022. gada 29. novembra spriedumu nosprieda – tas, ka *TRS* ir iedibinājies Spānijā un ka tas šajā dalībvalstī uzglabāja attiecīgās preces, nav šķērslis tam, lai šo uzņēmumu sodītu par prettiesisku tādu preču glabāšanu, kas ir aptvertas ar šīm preču zīmēm identiskiem apzīmējumiem, lai tās piedāvātu vai laistu tirgū Vācijā. Šī tiesa piesprieda *TRS* izbeigt piedāvāt pārdošanā vai reklamēt ar šiem apzīmējumiem aptvertos niršanas piederumus, "kā arī tos izplatīt vai uzglabāt šiem mērķiem".

14 Lai apstrīdētu to, ka ar šo spriedumu paplašināts pirmās instances pasludinātais [noteiktu darbību izbeigšanas] rīkojums, *TRS* iesniedza revīzijas sūdzību (*Revision*) par šo spriedumu *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa), kas ir iesniedzējtiesa.

15 Šī tiesa uzskata, ka preču uzglabāšana, lai tās piedāvātu vai laistu tirgū, kā paredzēts *MarkenG* 14. panta 3. punkta 2. apakšpunktā, ir materiālais elements, ko veido uzglabāšana un nodoma elements, proti, nodoms laist šīs preces tirgū.

16 Iesniedzējtiesa pauž šaubas attiecībā uz šīs tiesību normas interpretāciju, ņemot vērā Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

17 Pirmkārt, šī tiesa norāda, ka saskaņā ar teritorialitātes principu Vācijā reģistrētas preču zīmes aizsardzība attiecas tikai uz šīs dalībvalsts teritoriju un sods var tikt piemērots tikai par šajā teritorijā veiktām darbībām. Tā vēlas noskaidrot, vai šī teritorialitātes principa gaismā Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts atļauj dalībvalstī aizsargātas preču zīmes īpašniekam aizliegt trešām personām uzglabāt citā dalībvalstī preces, ko aptver šai preču zīmei identisks apzīmējums, tā iemesla dēļ, ka šīs preces paredzēts piedāvāt vai laist tirgū minētās preču zīmes aizsardzības dalībvalstī.

18 Minētā tiesa uzskata, ka šo tiesību normu var interpretēt divējādi. Saskaņā ar pirmo interpretāciju, kas balstīta uz minēto teritorialitātes principu, preču uzglabāšana, izmantojot šo apzīmējumu, citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā tā ir aizsargāta, neradot kaitējumu attiecīgajai preču zīmei, un tas tā ir pat tad, kad šīs uzglabāšanas mērķis esot piedāvāt šīs preces pārdošanā vai laist tās tirgū [preču zīmes] aizsardzības dalībvalstī.

19 Atbilstoši otrajai interpretācijai kaitējums valsts preču zīmei tiekot nodarīts tad, kad attiecīgās preces tiek uzglabātas citā dalībvalstī, nevis tajā, kurā tā ir aizsargāta, ar mērķi tās piedāvāt pārdošanā vai laist tās tirgū, izmantojot minēto apzīmējumu, [preču zīmes] aizsardzības dalībvalstī.

20 Otrkārt, iesniedzējtiesa vēlas zināt, vai darbības vārda "besitzen" (piederēt) izmantošana vācu valodā Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunktā jāinterpretē tādējādi, ka šī tiesību norma paredz, ka trešai personai ir tieša piekļuve attiecīgajām precēm, vai pietiek ar to, ka šī trešā persona var ietekmēt personu, kurai ir šāda piekļuve.

21 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka Vācijas tiesībās jēdzienam "Besitz" (valdījums) ir plašs tvērums un tas ietver gan "tiešu valdījumu", gan "netiešu valdījumu". Tiešs valdījums nozīmē faktisku varu pār lietu, kas izbeidzoties, kad valdītājs atsakās no šīs faktiskās varas vai to zaudē. Ja lieta ir kāda valdījumā uz noteiktu laiku saskaņā ar tiesībām vai pienākumu pret trešo personu, šī trešā persona tiekot kvalificēta kā "netiešs valdītājs". Tādējādi, kad pārdevējs nodod pārvadātājam pārdotu lietu, pārvadātājs kļūstot par tiešo valdītāju un pārdevējs – par netiešo valdītāju.

22 Ja saskaņā ar Vācijas tiesībām *TRS* tādējādi varētu kvalificēt kā netiešo valdītāju, minētā tiesa šaubās, vai tas tā arī ir, ņemot vērā Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Šajā ziņā tā norāda, ka Savienības tiesiskajā regulējumā preču zīmju jomā visās valodu versijās nav izmantoti jēdzieni, kuriem ir tāda pati nozīme kā darbības vārdam "besitzen". Proti, dažās valodu versijās esot izmantoti vārdi, kas būtībā nozīmē drīzāk uzglabāšanu nekā valdījumu, un tas nozīmējot tiešas piekļuves esību attiecīgajām precēm. Šādi iesniedzējtiesa neizslēdz, ka no Tiesas judikatūras var tikt secināts, ka Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta tvērumā ietilpst šo preču netiešais valdītājs.

23 Šādos apstākļos *Bundesgerichtshof* (Federālā augstākā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai valsts preču zīmes īpašnieks saskaņā ar Direktīvas [2015/2436] 10. panta 3. punkta b) apakšpunktu var aizliegt, ka trešā persona ārvalstī uzglabā preci, kas pārkāpj preču zīmi, ar nolūku preci piedāvāt vai laist tirgū preču zīmes aizsardzības valstī?

2) Vai uzglabāšanas jēdziens Direktīvas [2015/2436] 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta izpratnē nozīmē faktisku iespēju piekļūt precei, kas pārkāpj preču zīmi, vai pietiek ar iespēju ietekmēt personu, kam ir faktiska piekļuve šai precei?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

24 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas zināt, vai Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstī aizsargātas preču zīmes īpašnieks var aizliegt trešām personām citas dalībvalsts teritorijā šīs direktīvas 10. panta 2. punktā paredzētajos apstākļos uzglabāt preces, izmantojot apzīmējumu, lai piedāvātu šīs preces pārdošanā vai laistu tās tirgū šīs preču zīmes aizsardzības dalībvalstī.

25 Lai atbildētu uz šo jautājumu, jāatgādina, ka, interpretējot Savienības tiesību normu, jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī konteksts un šo normu ietverošā tiesiskā regulējuma mērķi (spriedumi, 1983. gada 17. novembris, *Merck*, 292/82, EU:C:1983:335, 12. punkts, un 2025. gada 8. maijs, L. (Nekomerciāli sīksūtījumi), C-405/24, EU:C:2025:335, 28. punkts).

26 Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts, aplūkots kopsakarā ar šā panta 2. punktu, paredz, ka reģistrētās preču zīmes īpašniekam ir tiesības aizliegt visām trešām personām, kam nav viņa piekrišanas, lietot komercdarbībā jebkuru apzīmējumu saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, kas nodara kaitējumu šai preču zīmei, un ka lietošana, kas tādējādi var tikt aizliegta, ietver "preču piedāvāšanu vai to laišanu tirgū, vai uzglabāšanu minētajiem nolūkiem, lietojot apzīmējumu, vai pakalpojumu piedāvāšanu vai sniegšanu ar šo apzīmējumu".

27 Kā izriet no šā formulējuma, lai minētās preču zīmes īpašnieks varētu aizliegt preču uzglabāšanu, izmantojot šo apzīmējumu, trešām personām, kas uzglabā šīs preces, pašām jābūt mērķim piedāvāt minētās preces vai laist tās tirgū (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 2. aprīlis, *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 45. punkts).

28 Turpretim minētais formulējums neietver tiešu norādi attiecībā uz dalībvalstī reģistrētas preču zīmes īpašnieka iespēju aizliegt trešām personām citas dalībvalsts teritorijā uzglabāt preces, izmantojot minēto apzīmējumu.

29 Attiecībā uz kontekstu, kādā iekļaujas Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts, jāatgādina, ka aizsardzība, ko piešķir valsts preču zīmes reģistrācija, principā ir ierobežota reģistrācijas dalībvalsts teritorijā, tādējādi parasti tās īpašnieks nevar pamatoties uz šo aizsardzību ārpus šīs teritorijas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1994. gada 22. jūnijs, *IHT Internationale Heiztechnik* un *Danzinger* (C-9/93, EU:C:1994:261, 22. punkts, kā arī 2012. gada 19. aprīlis, *Wintersteiger* (C-523/10, EU:C:2012:220, 25. punkts).

30 Runājot par ekskluzīvo tiesību – ko atbilstoši Direktīvas 2015/2436 10. panta 1. punktam piešķir preču zīmes reģistrācija – mērķi, tas ir atļaut attiecīgās preču zīmes īpašniekam aizsargāt savas konkrētās intereses kā šīs preču zīmes īpašniekam, proti, nodrošināt, ka šī preču zīme var veikt savas funkcijas. Tādējādi šo tiesību izmantošana ir jāparedz tikai gadījumos, kad trešo personu veikta apzīmējuma izmantošana nodara kaitējumu vai var nodarīt kaitējumu preču zīmes funkcijām (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 12. novembris, *Arsenal Football Club*, C-206/01, EU:C:2002:651, 50.–54. punkts). Šīs funkcijas ietver ne tikai preču zīmes pamatfunkciju – garantēt patērētājiem attiecīgās preces vai pakalpojuma izcelsmi –, bet arī citas funkcijas, piemēram, tostarp funkciju garantēt šīs preces vai pakalpojuma kvalitāti vai saziņas, ieguldījumu vai reklāmas funkciju (spriedums, 2024. gada 25. janvāris, *Audi* (Emblēmas stiprinājums uz radiatora režģa), C-334/22, EU:C:2024:76, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Šis mērķis un preču zīmes piešķirtās aizsardzības ģeogrāfiskais tvērums rada vairākas sekas attiecībā uz Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta interpretāciju.

32 Pirmkārt, valsts preču zīmes īpašnieks ir tiesīgs aizliegt trešām personām laist tirgū reģistrācijas dalībvalstī preces, izmantojot apzīmējumu, kura izmantošana nodara kaitējumu šai preču zīmei, tomēr ņemot vērā, ka šādas preces netiek uzskatītas par laistām tirgū, ja uz tām attiecas tāds [nodokļu iekasēšanu] apturošs muitas režīms kā ārējais tranzīts un tās nav laistas brīvā apgrozībā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2006. gada 9. novembris, *Montex Holdings*, C-281/05, EU:C:2006:709, 19.–21. punkts un tajos minētā judikatūra).

33 Otrkārt, valsts preču zīmes īpašnieks var aizliegt trešām personām reģistrācijas dalībvalstī piedāvāt preces, izmantojot šo apzīmējumu. Tādējādi īpašnieks var iebilst pret šādu piedāvāšanu, tostarp, ja tā attiecas uz precēm, kas pakļautas ārējā tranzīta muitas režīmam, ja vien tas noteikti nozīmē šo preču laišanu brīvā apgrozībā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 18. oktobris, *Class International*, C-405/03, EU:C:2005:616, 61. punkts).

34 Turklāt Tiesa jau ir nospriedusi, ka preču zīmes īpašnieks var aizliegt trešām personām piedāvāt, it īpaši – izmantojot tiešsaistes reklāmu, preces ar minēto apzīmējumu, tostarp tad, kad šīs trešās personas, to izmantotais tīmekļvietnes serveris vai šīs preces atrodas ārpus [preču zīmes] reģistrācijas dalībvalsts, ja šis piedāvājums vai reklāma ir paredzēta patērētājiem, kuri atrodas šīs dalībvalsts teritorijā. Proti, pretējā gadījumā saimnieciskās darbības subjekti, kas izmanto elektronisko tirdzniecību un piedāvā šajā teritorijā esošajiem patērētājiem preces, kuras atrodas ārpus minētās teritorijas, būtu atbrīvoti no jebkāda pienākuma ievērot šīs preču zīmes piešķirtās tiesības, un tas apdraudētu ar Direktīvu 2015/2436 garantētās aizsardzības lietderīgo iedarbību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2011. gada 12. jūlijs, *L'Oréal* u.c., C-324/09, EU:C:2011:474, 62. un 63. punkts, kā arī 2014. gada 6. februāris, *Blomqvist*, C-98/13, EU:C:2014:55, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Tiesa ir precizējusi – ar to vien, ka tīmekļvietne ir pieejama dalībvalsts teritorijā, kurā ir aizsargāta attiecīgā preču zīme, nepietiek, lai secinātu, ka šajā vietnē izvietotie pārdošanas piedāvājumi ir paredzēti patērētājiem šajā teritorijā. Valsts tiesām katrā atsevišķā gadījumā jāizvērtē, vai pastāv atbilstošas norādes, lai secinātu, ka pārdošanas piedāvājums, kas izvietots tīmekļvietnē vai tiešsaistes pārdošanas platformā, kura pieejama šajā teritorijā, ir paredzēts patērētājiem šajā teritorijā. Viena no šīm norādēm ir šajā piedāvājumā esošie precizējumi par ģeogrāfiskajām zonām, uz kurām attiecīgā trešā persona ir gatava nosūtīt konkrēto preci (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 12. jūlijs, *L'Oréal* u.c., C-324/09, EU:C:2011:474, 64. un 65. punkts).

36 Visbeidzot, treškārt, Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts atļauj preču zīmes īpašniekam aizliegt trešām personām ne tikai piedāvāt un laist tirgū preces, izmantojot apzīmējumu, kura lietošana nodara kaitējumu šai preču zīmei, bet arī "uzglabāšanu minētajiem nolūkiem", kā atgādināts šā sprieduma 26. un 27. punktā. Tātad šī tiesību norma attiecas uz trešo personu veiktu šādu preču uzglabāšanu tikai tad, ja tā ir priekšnoteikums piedāvāšanai vai laišanai tirgū, ko preču zīmes īpašnieks ir tiesīgs aizliegt.

37 Kā izriet no šā sprieduma 34. punkta, preču zīmes īpašnieks var aizliegt trešām personām piedāvāt, tostarp izmantojot tiešsaistes reklāmu, preces ar šo apzīmējumu, lai gan šīs trešās personas, to izmantotais tīmekļvietnes serveris vai preces atrodas ārpus [preču zīmes] reģistrācijas dalībvalsts, ja šis piedāvājums vai reklāma ir paredzēta patērētājiem, kuri atrodas šīs dalībvalsts teritorijā. Šādā situācijā preču zīmes īpašnieks ir tiesīgs arī aizliegt šīm trešām personām uzglabāt minētās preces ārpus šīs teritorijas, ja šāda uzglabāšana ir priekšnoteikums šāda piedāvājuma izteikšanai vai tā īstenošanai tādējādi, ka to var uzskatīt par veiktu šim mērķim.

38 Izskatāmajā lietā no iesniedzējtiesas sniegtajām norādēm izriet, ka pamatlietā tiešsaistes tirdzniecības platforma *www.amazon.de* šķiet – nepastāvot elementiem, kas pierāda pretējo, – paredzēta patērētājiem, kuri atrodas teritorijā, ko aptver attiecīgās preču zīmes (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2010. gada 7. decembris, *Pammer* un *Hotel Alpenhof*, C-585/08 un C-144/09, EU:C:2010:740, 83. punkts, kā arī 2011. gada 12. jūlijs, *L'Oréal* u.c., C-324/09, EU:C:2011:474, 66. punkts). Tāpēc šajā platformā esošie un pamatlietā aplūkotie pārdošanas piedāvājumi, neskarot pārbaudi, kas jāveic iesniedzējtiesai, ietilpst Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā.

39 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstī aizsargātas preču zīmes īpašnieks var aizliegt trešām personām citas dalībvalsts teritorijā šīs direktīvas 10. panta 2. punktā paredzētajos apstākļos uzglabāt preces, izmantojot apzīmējumu, lai piedāvātu šīs preces pārdošanā vai laistu tās tirgū šīs preču zīmes aizsardzības dalībvalstī.

Par otro jautājumu

40 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka, lai šīs tiesību normas izpratnē šīs direktīvas 10. panta 2. punktā paredzētajos apstākļos "uzglabātu" preci, izmantojot apzīmējumu, ir nepieciešams tieši un faktiski kontrolēt šo preci vai arī pietiek ar kontroles vai vadības pilnvarām pār personu, kas tieši un faktiski kontrolē minēto preci.

41 Šī tiesa ir izklāstījusi, ka tās otrā jautājumu pamatā esošās šaubas radušās atšķirību dēļ starp Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta dažādajām valodu versijām. Šīs tiesību normas vācu valodas versija varot tikt interpretēta tādējādi, ka tas, ka prece "pieder", noteikti nenozīmē, ka ir tieša piekļuvei tai, savukārt citās minētās tiesību normas valodu versijās esot izmantoti jēdzieni, kas norāda uz pretējo.

42 Šajā ziņā jānorāda – lai gan Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta vācu valodas versijā ("besitzen"), franču valodas versijā ("detenir") un rumāņu valodas versijā ("deținute") ir atsauce uz valdījumu, citās šīs tiesību normas valodu versijās ir izmantoti jēdzieni, kas norāda uz uzglabāšanas vai glabāšanas noliktavā ideju, kā, piemēram, jēdzieni, kas izmantoti spāņu valodas versijā ("almacenar"), dāņu valodas versijā ("oplagre"), angļu valodas versijā ("stocking"), itāļu valodas versijā ("stoccare") vai zviedru valodas versijā ("lagra"). Tādējādi pēdējie minētie jēdzieni varot likt saprast, ka šajā tiesību normā ir domāta visu preču uzglabāšana, lai gan jēdziens "valdījums" nenorāda uz šādu kvantitatīvu aspektu un tam ir plašāka nozīme.

43 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai gadījumā, kad Savienības tiesību normas teksts valodu versijās atšķiras, šī tiesību norma jāinterpretē atkarībā no tā tiesiskā regulējuma vispārējās sistēmas un mērķa, kurā šī tiesību norma ietilpst (spriedums, 1990. gada 27. marts, *Cricket St Thomas*, C-372/88, EU:C:1990:140, 19. punkts, un 2025. gada 8. maijs, *Pielatak*, C-410/23, EU:C:2025:325, 58. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra). Tāpat, ja Savienības tiesību norma var tikt dažādi interpretēta, priekšroka ir dodama tai interpretācijai, kas saglabā tās lietderīgo iedarbību (spriedumi, 2000. gada 24. februāris, Komisija/Francija, C-434/97, EU:C:2000:98, 21. punkts, un 2023. gada 23. novembris, *EVN Business Service* u.c., C-480/22, EU:C:2023:918, 37. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

44 Neraugoties uz šā sprieduma 42. punktā norādītajām valodu atšķirībām, jāuzsver, ka Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkta kontekstā katrs valodas jēdziens, vai tas nepārprotami attiecas uz valdījumu vai drīzāk uzglabāšanu vai glabāšanu noliktavā, nozīmē faktisku varu pār lietu un tātad – noteiktu kontroli pār attiecīgajām precēm. Katrā ziņā, kā ģenerāladvokāts atgādinājis secinājumu 54. punktā, šī tiesību norma iekļaujas to tiesību normu kopumā, kuru mērķis ir sniegt preču zīmes īpašniekam tiesisku instrumentu, kas tam ļauj aizliegt un tādējādi likt izbeigt jebkādu trešo personu rīcību, izmantojot apzīmējumu šīs direktīvas 10. panta 2. punktā izklāstītajos apstākļos. Šajā ziņā ikviena trešā persona, kura tieši vai netieši kontrolē darbību, kas izpaužas kā šī rīcība, ir jāuzskata par tādu, kas faktiski spēj izbeigt šo izmantošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2020. gada 2. aprīlis, *Coty Germany*, C-567/18, EU:C:2020:267, 37. un 38. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

45 No tā izriet, ka Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunktā lietotais vārds "uzglabāšana" aptver ne tikai gadījumus, kuros trešās personas tieši un faktiski kontrolē attiecīgās preces, bet arī gadījumus, kad tās netieši, bet faktiski kontrolē šīs preces, jo tām ir kontroles vai vadības pilnvaras pār personu, kura tās tieši un faktiski kontrolē.

46 Ja šī tiesību norma būtu piemērojama tikai attiecībā uz trešām personām, kurām tieši ir faktiska kontrole pār attiecīgo preci, preču zīmes īpašniekam nebūtu iespējams lūgt uzdot izbeigt [izmantošanu] saimnieciskās darbības subjektam, kurš bez viņa piekrišanas, lai piedāvātu vai laistu tirgū šīs preces, tās nodod pakalpojumu sniedzējam, lai tas šiem mērķiem nodrošinātu tādus pakalpojumus kā, piemēram, minēto preču glabāšana noliktavā vai transportēšana. Kā ģenerāladvokāts norādījis secinājumu 62. punktā, šāda interpretācija būtu nesaderīga ar Direktīvas 2015/2436 mērķi un liegtu aizsardzībai, ko tā garantē, daļu no tās lietderīgās iedarbības.

47 Ņemot vērā šos apsvērumus, uz otro jautājumu jāatbild, ka Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka, lai šīs tiesību normas izpratnē šīs direktīvas 10. panta 2. punktā paredzētajos apstākļos "uzglabātu" preci, izmantojot apzīmējumu, pietiek ar kontroles vai vadības pilnvarām pār personu, kura tieši un faktiski kontrolē šo preci.

Par tiesāšanās izdevumiem

48 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav pamatlietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts

jāinterpretē tādējādi, ka

dalībvalstī aizsargātas preču zīmes īpašnieks var aizliegt trešām personām citas dalībvalsts teritorijā šīs direktīvas 10. panta 2. punktā paredzētajos apstākļos uzglabāt preces, izmantojot apzīmējumu, lai piedāvātu šīs preces pārdošanā vai laistu tās tirgū šīs preču zīmes aizsardzības dalībvalstī.

2) Direktīvas 2015/2436 10. panta 3. punkta b) apakšpunkts

jāinterpretē tādējādi, ka,

lai šīs tiesību normas izpratnē šīs direktīvas 10. panta 2. punktā paredzētajos apstākļos "uzglabātu" preci, izmantojot apzīmējumu, pietiek ar kontroles vai vadības pilnvarām pār personu, kura tieši un faktiski kontrolē šo preci.

[Paraksti]